

60. Bratislavské
hudobné
slávnosti

BHS

akad. maliarka Ivica Krošlák

24. september 2025

Koncertná sieň
Slovenskej filharmónie

19.30

www.filharmonia.sk

Hlavný usporiadateľ BHS

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

BHS člen Európskej
asociácie festivalov

EUROPEAN
FESTIVALS
ASSOCIATION

WWW.FILHARMONIA.SK

60. Bratislavské hudobné slávnosti

BRATISLAVA MUSIC FESTIVAL
MUSIKFESTSPIELE BRATISLAVA
FÊTES DE MUSIQUE DE BRATISLAVA
FESTIVAL DE MÚSICA DE BRATISLAVA

**Nad 60. ročníkom Bratislavských
hudobných slávnoŝti prevzal záŝtitu
prezident Slovenskej republiky,
pán Peter Pellegrini.**

Mgr. art. Marián Turner
generálny riaditeľ Slovenskej filharmónie

Manažment BHS

PhDr. Izabela Pažítková
hlavná manažérka

PhDr. Mária Hlavačková
manažérka

Adresa

Slovenská filharmónia
Manažment BHS
Medená 3
816 01 Bratislava
Slovenská republika
Tel.: +421 2 20 475 201/246

www.bhsfestival.sk

Hlavný usporiadateľ BHS
Slovenská filharmónia

z poverenia a s príspevkom
Ministerstva kultúry Slovenskej republiky

BHS – člen Európskej asociácie festivalov

Association Européenne des Festivals
Europäische Festival-Vereinigung

Festivalový výbor BHS

prof. Peter Mikuláš
koncertný umelec
predseda Festivalového výboru BHS

Mgr. Juraj Bubnáš, PhD.
dramaturg Slovenskej filharmónie

prof. Marian Lapšanský
koncertný umelec

PhDr. Ivan Marton
muzikológ

PhDr. Izabela Pažítková
hlavná manažérka BHS

doc. Marek Piaček
hudobný skladateľ

Slovenský komorný orchester Spevácky zbor Lúčnica

Ewald Danel, husle, umelecký vedúci, dirigent

Adrian Kokoš, dirigent

Elena Matušová, zbormajsterka

Monika Štreitová, flauta

Marianna Prievozníková Geleneky, soprán

Roman Krško, barytón

Alexander Albrecht (1885 – 1958)

Scherzo pre sláčikový orchester 4'

Roman Berger (1930 – 2020)

Pesničky zo Zaolžia 12'

Za gorami torka

W murowanej piwnicy

Juž mi sie ławeczka...

Płyniesz Olzo

Ján Valach (1925 – 2019)

B-A-C-H – obrázky zo života človeka 8'

Zrod B-A-C-H

Prebudenie a prvé vzrušenia

Túžba

Dialóg Sebastiana s Annou Magdalénou

Šantenie a hra detí

Uspávanka

Činnosť a rozlúčka

Rozlúčenie

Andrej Očenáš (1911 – 1995)

**Concertino pre flautu a sláčikový orchester,
op. 27** 14'

Rubato e licenza

Allegro vivo

Andante epicamente

Allegro vivo. Largo

Luboš Bernáth (1977)

**Lauda Sion,
kantáta pre soprán a komorný orchester 8'
svetová premiéra**

Vítězoslav Kubička (1953)

**Rekviem pre sóla, zbor a orchester, op. 374 19'
svetová premiéra**

*Oh, Mein Gott / Ó, môj Bože
Ein Leben ohne Wert / Život bez ceny
Unsterblich ist niemand! / Nesmrteľný nie je nikto!
Rat von alten Weisen / Rada starých mudrcov
Oh, Leute! / Ó, ľudia!
Wenn man ein Kern / Keď zasadiš semeno
Sonnenblume / Slnečnica
Unsterblich ist niemand! / Nik nie je nesmrteľný!
Ein Baum hat viele Äste / Strom má veľa vetiev
Rat von alten Weisen / Rada starých mudrcov
Hat die Blume viele Blütenblätter / Ak má strom
veľa lístkov
Lieber Vater, hilf mir! / Milý Otče, pomôž mi!
Unsterblich ist niemand! / Nesmrteľný nie je nikto!
Das Leben auf Erden / Život na zemi*

Dnešný koncert je venovaný významným osobnostiam slovenskej hudby, ktorých jubileá si v tomto roku pripomíname, i skladateľom súčasnej generácie. V prvej časti zaznejú diela Alexandra Albrechta, Romana Bergera, Jána Valacha a Andreja Očenáša – autorov, ktorí svojou tvorbou formovali podobu slovenského hudobného života v 20. storočí a zanechali odkaz pevne zakotvený v kultúrnej pamäti. Druhá časť programu patrí premiéram vokálno-inštrumentálnych diel Ľuboša Bernátha a Víťazoslava Kubičku, skladateľov, ktorých spája výrazná orientácia na duchovné témy. Táto dramaturgia tak poslucháčom sprostredkováva cestu slovenskou hudbou 20. a 21. storočia – od historických koreňov po nové diela.

Alexander Albrecht sa narodil pred 140. rokmi a patril k skladateľskej generácii, ktorá položila pevné základy hudobného života Bratislavy v 20. storočí. Narodil sa v Arade (dnešné Rumunsko), detstvo prežil v Prešporku a neskôr študoval na budapeštianskej akadémii. Už počas gymnaziálnych štúdií ho sprevádzali osobnosti ako Béla Bartók, s ktorým ho nakoniec spájalo celoživotné priateľstvo. Po návrate do Bratislavy sa stal organistom a neskôr dirigentom Cirkevného hudobného spolku pri Dóme sv. Martina, ktorý pod jeho vedením patril k hlavným centráм hudobného diania v meste. Popri dirigentskej a pedagogickej činnosti sa venoval tiež esejistike; jeho všestranný rozhľad a osobný kontakt s mladými hudobníkmi zanechali silnú stopu v ďalších generáciách. Ako skladateľ spočiatku vychádzal z nemeckého romantizmu, prepájajúc ho s modernými trendmi impresionizmu a expresionizmu. Čoskoro sa však prejavila jeho najvýraznejšia autorská črta – syntéza tradície a nových podnetov, so zmyslom pre kontrapunkt, harmonické vrstvenie i lyrickú úspornosť výrazu. V zrelom životnom období sa jeho skladateľský jazyk zjednodušil, priblížil sa k neoklasicizmu a originálne spracovával aj podnety slovenského folklóru. Duša Albrechtovho diela spočíva v doméne komornej hudby, osobitne v piesňovej tvorbe. Jej vzácnou kvalitou je skutočnosť, že dokázal napojiť domácu tradíciu na širší európsky kontext. Jeho hudba sa vedome vyhýbala subjektivite a patetickosti, hľadala skôr jemnosť intímnej a lyrickej výpovede. Cudzími mu však neboli ani humor a hravosť. A práve tieto črty sa odzrkadľujú v jeho **Scherze pre sláčikový**

orchester, ktoré predstavuje Albrechta ako skladateľa s citom pre formálnu rovnováhu, jemnú inštrumentáciu s veľkou dávkou bezprostrednej muzikality.

Roman Berger patrí k najvýraznejším osobnostiam slovenskej hudby. Narodil sa v poľskom Cieszyne, no väčšinu života prežil v Bratislave. Bol skladateľom, klaviristom, pedagógom i mysliteľom, ktorý vždy spájal hudbu s etickým rozmerom a spoločenskou zodpovednosťou. Formovala ho poľská skladateľská škola a povojnová avantgarda, no jeho hudba sa nikdy neuzatvárala do schém – bola prejavom hlbokého osobného svedectva. Bergerove **Pesničky zo Zaoľžia** (2002) vznikli na objednávku Ewalda Danela. Samotný autor ich charakterizoval ako hudbu napísanú pre príležitosť – bez predchádzajúceho plánu – a z materiálu, ktorý mal po ruke. Tým boli piesne z rodného Zaoľžia, historického územia v Sliezske (okolie Cieszyna), nachádzajúceho sa na poľskej strane rieky Olše. Dielo tak možno vnímať ako spontánnu reakciu na situáciu, ale aj ako prejav osobnej pamäti a identity. Nejde o tradičnú folklórnu úpravu, ale skôr o hudobnú brikoláž: zdanlivo jednoduché fragmenty sa v Bergerovej kompozičnej optike premieňajú na nositeľov hlbšieho posolstva s nanajvýš súčasným zvukovým ideálom. Hudba tu nadobúda charakter spomienky i reflexie – je zároveň návratom k vlastným koreňom, ako aj istým prejavom neskorej životnej bilancie. Možno práve spontánny charakter nečakanej objednávky spôsobil, že Berger siahol po takomto hudobnom materiáli – ľudové piesne z rodného Sliezska, ktoré používal vo svojej tvorbe len zriedkavo. V každom prípade spájajú jeho *Pesničky zo Zaoľžia* intímnu lyriku s moderným hudobným myslením a svedčia o skladateľovi, ktorý nikdy nevnímal umenie ako samoučelnú hru, ale ako výraz osobnej pravdy. Tento rok si pripomíname 95. výročie narodenia skladateľa a päť rokov od jeho úmrtia.

Ján Valach bol jednou z výrazných osobností slovenského hudobného života; svojou prácou prepojil domáce prostredie s medzinárodným kontextom. Pochádzal z Hnúšte, gymnázium absolvoval v Tisovci a už v mladosti sa rozhodol zasvätiť život hudbe. V Bratislave a Prahe študoval kompozíciu u Eugena Suchoňa a Jána Cikkera, dirigovanie u Karla Ančerla a organ u Jiřího Reinbergera.

Svoje poznanie obohatil aj o hudobnú vedu a estetiku, čo sa neskôr premietlo do jeho širšieho pohľadu na umenie. Najprv pôsobil doma – v Opere Slovenského národného divadla, ako dirigent Speváckeho zboru slovenských učiteľov a umelecký šéf Spevohry v Banskej Bystrici. Osudovým sa mu stal rok 1968: v Kráľovskej flámskej opere v Antverpách uviedol Suchoňovu *Krútnavu*, ktorá mala mimoriadny úspech (osemnásť repríz). V čase, keď ho doma označili za emigranta a zbavili majetku, sa Valach rozhodol zostať v Belgicku a budovať tam svoju ďalšiu kariéru. V Antverpách pôsobil ako dirigent Kráľovskej flámskej opery a oratoriálnej spoločnosti Arti Vocale Antwerpen, založil komorný zbor a pedagogicky pôsobil na konzervatóriu v Gente i akadémii v Meise. Popri tom šíril slovenskú hudbu – uvádzal diela domácich skladateľov a spolupracoval s významnými orchestrami. Rovnako bohatá je aj jeho nahrávacia činnosť pre takmer tri desiatky vydavateľstiev. Slovensko mu však zostalo blízke: po roku 1990 sa opäť objavil na domácich pódioch a neskôr bol ocenený Medailou prezidenta SR (2015) a čestným doktorátom Univerzity Mateja Bela (2016). Ako skladateľ vytvoril diela pre organ, komorné súbory, zbor i orchester. Kompozícia s názvom **B-A-C-H – Obrázky zo života** (2012) nesie dedikáciu Johannovi Sebastianovi Bachovi a zároveň Slovensku. Hudobný kryptogram B-A-C-H sa stáva základom, na ktorom Valach stavia svoju poctu barokovému géniovi; ukazuje ho však nielen ako nedostupného majstra, ale aj ako človeka. Skladba spája obdiv k Bachovi s nostalgiou po domove a stáva sa symbolickým mostom medzi Slovenskom a Európou, tradíciou a osobným vyznaním. Uvedením diela Jána Valacha si pripomíname storočnicu tejto výraznej osobnosti.

Andrej Očenáš zomrel pred 30 rokmi, patrí k skladateľom, ktorí pevne ukotvili svoju hudbu v slovenskej ľudovej tradícii. Od detstva bol obklopený piesňami rodného kraja a tento základ sa preňho stal nevyčerpatelným zdrojom inšpirácie. Aj Jozef Kresánek, muzikológ a skladateľ, podčiarkol túto kvalitu slovami: „*U máloktorého zo slovenských skladateľov je melodika spevov tak irečito slovenská ako u Očenáša.*“ S obľubou tiež siahla po rozprávkových námetoch a suitovom princípe. Jeho tvorba je však oveľa rozmanitejšia – zahŕňa

koncertantné a komorné diela, orchestrálne suity či vokálno-inštrumentálne skladby. Hudobný jazyk Očenáša sa vyvíjal od impresionistickej farebnosti cez expresívne dramatické kontrasty až po moderné harmonické postupy. Jeho štýl spája lyriku, dramatickú gradáciu a priamočiaru muzikalitu – vždy však s koreňmi v ľudovej piesni. Typická je aj dramaturgická kontrastnosť, kde sa ponor do meditácie strieda s prudkým gestom či rytmickou energiou. **Concertino pre flautu, op. 27** (1962) existujúce v dvoch verziách – s klavírom a so sláčikovým orchestrom, predstavuje skladateľov umelecký profil v plnej šírke. Rozvíja v ňom svoje najtypickejšie polohy – zjasnenú lyriku, bukolickú meditatívnosť i baladicko-rapsodickú temnosť. Výraznými sú v diele tiež drobná motivická figuratívnosť a poetická premenlivosť. Štyri časti *Concertina* majú suitový charakter: dielo otvára a uzatvára široké, hravé rapsodické sólo flauty; druhá časť prináša rytmicky hravý tanečný obraz; tretia časť odhaľuje spevný, epicko-baladický dialóg medzi sólovým nástrojom a sláčikmi; finále je charakteristické svojou dravou tanečnou energiou a rytmickou naliehavosťou. Dielo vyniká drobnou motivickou prácou a variáciami, ktoré dávajú hudbe vnútornú premenlivosť a pestrosť. Spája Očenášovu schopnosť lyrického ponoru so zmyslom pre dramatický kontrast a tanečnú vitalitu. Dielo je historicky späté s flautistom Milošom Jurkovičom, ktorý ho premiérovu uviedol, aj viackrát nahral (klavírnu i orchestrálnu verziu). Pre interpreta, ktorý práve vstupoval do verejného hudobného života, predstavovalo toto *Concertino* dôležitý impulz do ďalšej kariéry. Dnes ho uvedie jeho absolventka Monika Štreitová.

Luboš Bernáth patrí k výrazným predstaviteľom strednej generácie slovenských skladateľov a hudobných pedagógov. Jeho kantáta **Lauda Sion pre soprán a komorný orchester** nadväzuje na skoršiu verziu pre sláčiky (*Lauda Sion, motetus instrumentalis*, 2014). Autor sa vedome vrátil k pôvodnému materiálu, aby ho rozvinul do vokálno-inštrumentálnej podoby. Sám skladateľ k tomu hovorí: „Keď som dokončil v roku 2014 skladbu s názvom *Lauda Sion, motetus instrumentalis*, vedel som, že sa k tejto téme a niektorým motívom jedného dňa vrátim a rozpracujem ich do vokálnej kantáty. Práve na začiatku tohto leta šanca

prišla a som za ňu nesmierne vďačný.“ Bernáthova nová skladba spája prvky palestrinovského kontrapunktu a barokovej duchovnej koncertantnosti s moderným hudobným jazykom. Ako zdôrazňuje: „*Vedel som, že chcem skomponovať dielo v neorenesančnom, resp. neobarokovom štýle, aby som dokázal prepojiť staré konštrukčné a kompozičné prvky s novodobými technikami – tak, ako je to pri mojej vokálno-inštrumentálnej hudbe už hodný čas pravidlom a zvykom.*“ Štruktúra kantáty má pôdorys ronda: lyrické vokálne časti s elegickým charakterom sa striedajú s dramatickými orchestrálnymi intermezzami, ktoré prinášajú kontrast a výrazové napätie. Textovú základňu tvoria tri slohy stredovekej sekvencie *Lauda Sion* (*Lauda Sion, Salvatorem; Ecce panis Angelorum; Bone pastor*), pripisovanej sv. Tomášovi Akvinskému. Dielo *Lauda Sion* tak možno vnímať ako novodobý duchovný koncert, ktorý svojou citlivosťou a vnútorným napätím prirodzene nadväzuje na dlhú tradíciu sakrálnej hudby, no zároveň ju aktualizuje pre súčasného poslucháča.

Vítazoslav Kubička je skladateľom, ktorého tvorba sa vyznačuje výnimočnou konzistentnosťou a osobitou hudobnou rečou, odmietajúcou samoučelnú komplikovanosť a umelý konštruktivizmus. Je autorom viac než tristo komorných, orchestrálnych a vokálno-inštrumentálnych diel, vrátane šestnástich opier na biblické námety. V ostatných rokoch sústreďuje svoju pozornosť predovšetkým na vokálnu hudbu, ktorú považuje za najprirodzenejší prostriedok duchovného vyjadrenia. Premiérovo uvádzané **Rekviem, op. 374** vzniklo v roku 2023 na slová jeho manželky Gabriely Jurolekovej. O inšpiračných zdrojoch najlepšie vypovedajú skladateľove vlastné slová: „*Jej nežný pohľad na svet presvecuje moju hudbu lúčmi láskavejšia jesenného slnka. Vďaka Gabike je moja hudba láskavejšia a intímnejšia a získala citlivý ženský tón.*“ Na rozdiel od monumentálnych či dramatických spracovaní tohto žánru sa Kubičkovo *Rekviem* vyznačuje pokojom, jemnosťou a hlbokou duchovnou reflexiou. Pre skladateľa je ľudský hlas najdokonalejším nástrojom – prostredníctvom neho sa jeho hudba premieňa na osobnú modlitbu, ktorá spája posolstvo viery s hlbokým ľudským vyznaním.

Ondrej Veselý

týždenník
slovenka

***DOKONALÁ
SYMFÓNIA
SLOVA***

www.slovenka.sk

**Lauda Sion Salvatorem
(Tomáš Akvinský)**

Lauda, Sion, Salvatorem,
lauda ducem et pastorem
in hymnis et canticis.

Ecce panis angelorum,
factus cibus viatorum,
vere panis filiorum,
non mittendus canibus.

Bone Pastor, panis vere,
Jesu, nostri miserere,
tu nos pasce, nos tuere,
tu nos bona fac videre,
in terra viventium. Amen.

**Requiem
(Gabriela Juroleková)**

Chor

Oh, mein Gott!
Ein Leben ohne Wert.
Oh, mein Gott!
Du bist bei mir.

Unsterblich ist niemand!
Lieber Gott!

Bariton, Chor

Du bist bei mir.
Oh, mein Gott!

Sopran, Chor

Höre deine Herzensstimme!

Chor

Christe! Christe!
Rat von alten Weisen:

Sopran

Folge deinem Traum nach.
Finde sinnvolles Ziel.

Chváľ, Sione, Spasiteľa

Chváľ, Sione, Spasiteľa,
chváľ Pastiera, Živiteľa,
v hymnách, piesňach hlas svoj zvýš.

Hľa, chlieb z neba, chlieb anjelov,
stal sa ľuďom živým chlebom,
nedajme ho zneuctiť.

Pastier dobrý, chlieb náš pravý,
zmiluj sa, ó, preľáskavý
Ježiš, pas nás, chráň nás v zdraví,
vezmi si nás do výšavy,
nech tiež zrieme zem živých. Amen.

Rekviem**Zbor**

Ó, môj Bože!
Život bez ceny.
Ó, môj Bože!
Ty si pri mne!

Nesmrteľný nie je nikto!
Milý Bože!

Barytón, zbor

Ty si pri mne!
Ó, môj Bože!

Soprán, zbor

Počúvaj hlas svojho srdca!

Zbor

Kriste! Kriste!
Rada starých mudrcov:

Soprán

Nasleduj svoj sen.
Nájdi zmysluplný cieľ.

Auch ein dorniger Weg
mit Belehrungen, Erfahrungen
führt dich dahin!

Chor

Oh, Leute! Oh, Leute!
Finde sinnvolles Ziel,
auch ein dorniger Weg
führt dich dahin.

Chor

Wenn man ein Kern
in die fruchtbare Erde setzt,
entsteht eine Blume oder Baum.
Sonnenblume keimt schnell,
sättigt die Bienen, hat gleich Kerne.

Sopran

Ein Baum wächst langsam,
bringt Obst, ist viele Jahre nützlich.

Chor

Mancher Mensch sät auch Böses,
Kriege, Kampf zwischen Gut und Unheil
war nicht Gottes Wille.
Streben nach Ruhm und Reichtum
bringt keinem Seelenfrieden.

Sopran, Chor

Unsterblich ist niemand.

Chor

Allgemeine Gerechtigkeit.

Sopran

Erwartet uns Erlösung nach dem Abschied?

Sopran, Chor

Danke Dir, Vater, mein lieber Vater.

Sopran, Bariton, Chor

Ein Baum hat viele Äste,
manche gerade, manche krumm,
so wie Wege im Leben –
in der Zeit verzaubert

Aj trnistaná cesta
s ponaučeniami a skúsenosťami
ŕa k nemu privedú!

Zbor

Ó, ľudia! Ó, ľudia!
Nájdi zmysluplný cieľ,
aj trnistaná cesta
ŕa k nemu privedie.

Zbor

Keď zasadiš semeno
do úrodnej pôdy,
vznikne kvet alebo strom.
Slniečnica rastie rýchlo,
nasýti včely, má hneď semená.

Soprán

Strom rastie pomaly,
prináša ovocie, je osožný dlhé roky.

Zbor

Niektorý človek seje aj zlo,
vojny, boj medzi dobrom a zlom,
to nebola Božia vôľa.
Snaženie o slávu a bohatstvo
neprinesie nikomu pokoj v duši.

Soprán, zbor

Nik nie je nesmrteľný.

Zbor

Jestvuje všeobecná spravodlivosť.

Soprán

Čaká nás po rozlúčke vykúpenie?

Soprán, zbor

Vďaka Ti Otče, môj milý Otče.

Soprán, barytón, zbor

Strom má veľa vetiev,
niektoré rovné, iné krivé,
také sú aj cesty života –
zakliate v čase.

Chor

Christe! Christe!
Rat von alten Weisen:

Sopran

Folge deinem Traum nach.
Finde sinnvolles Ziel.

Sopran, Chor

Rat von alten Weisen:

Chor

Oh, mein Gott! Lieber Gott!
Finde sinnvolles Ziel.
Auch ein dorniger Weg
führt dich dahin.

Sopran, Chor

Hat die Blume viele Blütenblätter,
fängt jedes eine Unmenge
von Sonnenstrahlen.
Finde die Parallele in deiner Zeit
auf Erden.

Chor

Ein Leben, Leute, Leute.

Bariton

Ein Leben ohne Wert,
ohne Früchte,
ohne Hoffnung an Vergebung ist traurig.

Bariton, Chor

Bestimmt kein Gottes Ziel.

Sopran, Chor

Folge deinem Traum nach.
Finde sinnvolles Ziel.

Chor

Blitz und Donner
will der Teufel!
Krieg und Leiden
den Menschen bringen?

Blitz! Blitz! Blitz!
Blitz und Donner!

Zbor

Kriste! Kriste!

Rada starých mudrcov:

Soprán

Nasleduj svoj sen.

Nájdi zmysluplný cieľ.

Soprán, zbor

Rada starých mudrcov:

Zbor

Ó, môj Bože! Milý Bože!

Nájdi zmysluplný cieľ.

Aj trnistá cesta

ŕa k nemu privedie.

Soprán, zbor

Ak má kvet veľa lupeňov

prijme každý deň

veľa lúčov slnka.

Nájdi paralelu tvojho času

na zemi.

Zbor

Život, ľudia, ľudia.

Barytón

Život bez ceny,

bez ovocia,

bez nádeje na odpustenie je smutný.

Barytón, zbor

Určite to nie je Boží cieľ.

Soprán, zbor

Nasleduj svoj sen.

Nájdi zmysluplný cieľ.

Zbor

Blesky a hromy

chce Diabol!

Dať ľuďom

vojnu a utrpenie?

Blesky! Blesky! Blesky!

Blesky a hromy!

Chor

Unsterblich ist niemand!
Oh...!

Bariton

Lieber Vater, hilf mir! Hilf mir!
Komme, komme Ewigkeit.

Chor

Unsterblich ist niemand!
Oh...!

Sopran

Lieber Vater, hilf mir! Hilf mir!
Komme, komme Ewigkeit.

Sopran

Drohen uns Kummer und Sorgen?

Chor

Will der Teufel
Krieg und Leiden?

Sopran, Chor

Das Leben auf Erden
ist Vorbereitung auf Jenseits
auf jeden Tritt und Schritt von Jesus begleitet!

Sopran, Bariton, Chor

Oh, mein Gott, bitte bleib bei mir,
bleib bei mir.

Zbor

Nesmrteľný nie je nikto!
Och...!

Barytón

Milý Otče, pomôž mi! Pomôž mi!
Pod', pod' večnosť.

Zbor

Nesmrteľný nie je nikto!
Och...!

Soprán

Milý Otče, pomôž mi! Pomôž mi!
Pod', pod' večnosť.

Soprán

Hrozí nám smútok a starosti?

Zbor

Chce Diabol
vojnu a utrpenie?

Soprán, zbor

Život na zemi
je prípravou na večnosť
na každom kroku sprevádzaný Ježišom!

Soprán, barytón, zbor

Och, milý Bože, prosím zostaň pri mne,
zostaň pri mne.

Slovenský komorný orchester

© Peter Brenkus

Slovenský komorný orchester vznikol na jeseň roku 1960 na pôde Slovenskej filharmónie. Pri jeho zrode stál vynikajúci huslista sliezskeho pôvodu Bohdan Warchal (1930 – 2000). Od svojho založenia bol jedným z najpopulárnejších súborov v oblasti klasickej hudby na Slovensku. Od roku 2001 orchester vedie huslista E. Danel. Okrem pravidelných koncertov v rámci koncertných sezón Slovenskej filharmónie a účinkovania na domácich a zahraničných festivaloch orchester uskutočňuje aj mimoriadne koncertné projekty. Pre slovenské publikum objavil mnohé na Slovensku neuvedené diela svetových autorov. Významnou mierou sa podieľa na uvádzaní slovenskej hudobnej tvorby, od roku 2001 premiéroval viac ako sedemdesiat skladieb.

Mimoriadnymi koncertmi si orchester pravidelne pripomína nielen významné výročia jubilujúcich skladateľov a hudobných osobností, ale každoročne organizovaným slávnostným koncertom Hommage à Bohdal Warchal i výrazný prínos svojho zakladateľa pre slovenskú hudobnú scénu. V rámci koncertného cyklu Hudba v chrámoch dlhodobou umeleckou spoluprácou podporuje prácu profesionálnych i neprofesionálnych speváckych zborov. Z ďalšej pozoruhodnej koncertnej činnosti je dôležité spomenúť, že orchester už niekoľko rokov pokračuje v takmer dvestoročnej bratislavskej tradícii uvádzania diela J. Haydna *Sedem posledných slov nášho Spasiteľa na kríži* v Katedrále sv. Martina na Kvetnú nedeľu. Pokračuje tiež v pravidelnom uvádzaní Koncertov bez bariér pre ľudí so zdravotným znevýhodnením.

Na začiatku jubilejnej 65. sezóny 2025/2026 sa orchester predstaví na Jesennom festivale duchovnej hudby v Olomouci, v Českej republike absolvuje aj dva koncerty,

ktoré sa odohrajú v rodiskách umeleckých vedúcich orchestra, zakladateľa B. Warchala (Orlová) a súčasného šéfa E. Danela (Horní Suchá). SKO tradične obohatí aj kultúrne podujatia viacerých slovenských miest (Lučenec, Prešov, Humenné, Michalovce, Piešťany). V rámci zahraničných ciest orchester vycestuje do Grécka, kde bude súčasťou International Chamber Music Festival of Thessaloniki Concert Hall, do Bulharska a koncertovať bude aj vo Francúzsku na Festival des Forêts a Flâneries Musicales v Remeši. V sezóne po boku orchestra vystúpia poprední sólisti – huslisti Ionian Ilias Kadesha, Dalibor Karvay a Ivan Ženatý, klavirista Igor Ardašev, klarinetisti Igor Františák a Gábor Varga, hobojsista Matúš Velas a sólistami budú aj vedúci hráči komorného orchestra Pavel Bogacz a Andrej Gál.

Ewald Danel

© Peter Brenkus

Ewald Danel študoval hru na husliach a dirigovanie na ostravskom konzervatóriu a Vysokej škole múzických umení v Bratislave. Absolvoval dirigentský kurz u K. Österreichera, kurz zborového dirigovania u J. Wierszyłowského a doktorandské štúdium u B. Warchala. Po ukončení štúdia pôsobil ako koncertný majster v Symfonickej orchestri Slovenského rozhlasu a v orchestri Slovenského národného divadla. V rokoch 1985 až 2023 bol koncertným majstrom Slovenskej filharmónie, od roku 2001 je umeleckým vedúcim Slovenského komorného orchestra.

Ako sólista a dirigent sa predstavil na koncertných pódioch v mnohých krajinách Európy i zámoria (Japonsko, Kórea, Egypt, Panama, Brazília, USA). Dlhodobá spolupráca ho spája s Orquestra Sinfonica Municipal São Paulo, Hiroshima Symphony Orchestra, Akita Chamber

Orchestra, Tokyo Harmonia Chamber Orchestra, vystupoval s orchestrami Klang Verwaltung München, Orchestra Ensemble Kanazawa, Nagoya Philharmonic Orchestra, Osaka Symphoniker, Sakata Philharmony, Slovenská filharmónia, Prague Philharmonia, Orquesta Filarmónica de Málaga, Janáčkova filharmonie Ostrava a i. V Hiroshima Symphony Orchestra bol v rokoch 2008 – 2014 hlavným hosťujúcim dirigentom.

Okrem dirigentských a sólistických aktivít má umelec bohaté skúsenosti v oblasti komornej hry – primárius Slovenského kvarteta od r. 1986, spoluzakladateľ Slovenského klavírneho tria, Kubínovho kvarteta (viola), niekoľko rokov člen súboru Musica aeterna, v rokoch 1992 – 1996 umelecký vedúci orchestra Cappella Istropolitana. Umelec sa spolupodieľa na rôznych projektoch v komorných ansámblach doma i v zahraničí. Je držiteľom Ceny Sebastian za mimoriadny prínos k odkazu diela J. S. Bacha.

Ako pedagóg pôsobil na Vysokej škole múzických umení v Bratislave a bol hosťujúcim profesorom na Aichi Prefectural University of Fine Arts and Music v Nagoyi v Japonsku. V súčasnosti je pedagógom na Akadémii umení v Banskej Bystrici.

Ako umelecký vedúci Slovenského komorného orchestra inicioval spomienkové koncerty Hommage à Bohdal Warchal, cyklus koncertov v chrámoch, koncerty pre ľudí so zdravotným znevýhodnením, koncerty bez potlesku, vznik nových skladieb a ďalšie mimoriadne projekty. Od roku 2004, stého výročia úmrtia A. Dvořáka, viackrát uviedol jeho *Biblické piesne* v zborovej verzii, zazneli aj na festivale Pohoda 2018 za účasti vyše 250 spevákov. Cielená dlhodobá spolupráca s rôznymi cirkevnými a amatérskymi speváckymi zbormi a hudobnými súbormi v role dirigenta, organizátora i autora duchovnej hudby je významnou súčasťou jeho umeleckých aktivít.

Spevácky zbor Lúčnica

© Alexandet Trizuljak

Spevácky zbor Lúčnica je súčasťou Umeleckého súboru Lúčnica od jeho vzniku v roku 1948. Prezентuje sa vyspelou speváckou technikou, hlasovou kultúrou a charakteristickým zvukovým prejavom. Jeho výkony sú vysoko hodnotené odbornou kritikou a stretávajú sa s veľkým úspechom aj u širokého publika. Svoju umeleckú kariéru tu začínali i hviezdy operného neba – Edita Gruberová, Lucia Poppová, Magdaléna Blahušiaková, Ľubica Orgonášová, Marta Beňačková, Štefan Babjak, Ondrej Malachovský, Juraj Peter a mnohí ďalší, ktorí neskôr dosiahli veľké úspechy na svetových operných scénach. Zbor Lúčnice získal najvyššie ocenenia na medzinárodných speváckych súťažiach v mestách Llangollen, Arezzo, Middlesbrough, Montreux, Gorizia, La Valletta, Maribor, Tours, Oskarshamn, Bergen, Petrohrad, Assisi, Kaunas či Milazzo. Na medzinárodných zborových festivaloch i koncertných zájazdoch v Číne, USA, Južnej Kórei, Argentíne, Jordánsku, Izraeli, Venezuele, na Taiwane, v Mexiku, ako aj vo väčšine štátov celej Európy, kde vystúpil, sa stal doslova miláčikom publika. Bohatý repertoár lúčničiarov zahŕňa a cappella diela všetkých štýlových období od renesancie až po súčasnú slovenskú tvorbu. Zbor interpretuje skladby rôznych žánrov – sakrálné diela, svetskú tvorbu, zborové úpravy populárnych skladieb a gospelov, ale hlavný dôraz kladie na interpretáciu starších i nových skladieb inšpirovaných slovenskou ľudovou piesňou. Okrem toho neustále rozširuje svoj repertoár o vokálno-inštrumentálne diela, pričom spolupracuje s významnými slovenskými a zahraničnými hudobnými telesami, dirigentmi a sólistami. Popri koncertnej činnosti pravidelne realizuje zvukové nahrávky pre viaceré hudobné vydavateľstvá a nahrávky filmovej hudby pre významné

domáce i medzinárodné kinematografické produkcie. Zbormajstrami speváckeho zboru boli v minulosti Štefan Klimo (1951 – 1983), Peter Hradil (1983 – 1998) a Marián Vach (1998 – 2003). Od roku 2003 je umeleckou vedúcou a dirigentkou speváckeho zboru Elena Matušová.

Adrian Kokoš

Adrian Kokoš pôsobí od roku 2004 ako zbormajster a dirigent v Slovenskom rozhlase, kde nanovo založil Detský spevácky zbor Slovenského rozhlasu (od roku 2011 je súčasťou DSZ SRo aj Dievčenský spevácky zbor). Popri rozhlasovom zbore je dominantnou jeho dlhoročná spolupráca so Symfonickým orchestrom Slovenského rozhlasu. Na svojom konte má celý rad premiér domácich i svetových autorov. Spolupracuje s domácimi a zahraničnými hudobnými telesami – napr. Štátna filharmónia Košice, Štátny komorný orchester Žilina, Moravská filharmónia Olomouc, Janáčkova filharmónia Ostrava, Karlovarský symfonický orchester, Komorná filharmónia Pardubice, Filharmónia Bohuslava Martinů Zlín, Cappella Istropolitana, Sinfonietta Bratislava, Slovenskí symfonici, Spevácky zbor Lúčnica, Cantica Istropolitana, Slovenský filharmonický zbor.

Ako dirigent sa predstavil aj na viacerých renomovaných hudobných festivaloch (Musica Sacra v Nitre, Festival sakrálného umenia Košice, Viva Musica!, Bratislavské hudobné slávnosti, Pohoda, Smetanova Litomyšľ, Dvořákova Olomouc, České doteky hudby a iné). V sezóne 2009/2010 pôsobil ako hosťujúci dirigent v Štátnej opere v Banskej Bystrici. Pravidelne spolupracuje s významnými osobnosťami slovenskej a medzinárodnej hudobnej scény. Predstavil sa aj na 30. ročníku letných olympijských hier v Londýne. So Symfonickým orchestrom Slovenského

rozhlasu a Detským rozhlasovým zborom nahral množstvo diel klasického repertoáru, hudbu k rôznym rozhlasovým hrám, ale i hudbu k filmom.

Je jedným z mála slovenských dirigentov, ktorý sa úspešne venuje spájaniu rôznych žánrov v hudbe. V štýle „crossover“ uviedol množstvo hudobných projektov, kde spojil džezovú, popovú, rockovú či ľudovú hudbu s klasickými symfonickými telesami. V rokoch 2021 a 2022 bol jedným z členov odbornej poroty talentovej súťaže mladých virtuózov v oblasti vážnej hudby Virtuózi (národné kolo). V júli 2022 dirigoval otvárací ceremoniál Európskeho olympijského festivalu mládeže (EYOF) v Banskej Bystrici, ktorý bol vysielaný v priamom prenose do 48 krajín sveta. V januári 2024 vytvoril mimoriadne úspešný cyklus symfonických koncertov na Šimák Zámku v Pezinku, kde je stálym dirigentom. V júni 2024 uviedol v nemeckom meste Bautzen s domácim Sorbisches National-Ensemble dva open-air koncerty Slovak Nights. Adrian Kokoš je uznávaným interpretom a propagátorom slovenskej vokálno-inštrumentálnej hudby. Pravidelne sa podieľa na umeleckých programoch pre STVR a Českú televíziu.

Elena Matušová

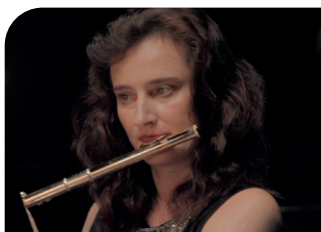

© Ctibor Bachratý

Elena Matušová je absolventkou Vysokej školy múzických umení v Bratislave, odbor zborové dirigovanie v triede Petra Hradila (1993). Už počas štúdií pracovala ako asistentka dirigenta, od roku 1998 ako dirigentka a od sezóny 2003/2004 prevzala post umeleckej vedúcej a dirigentky Speváckeho zboru Lúčnica. S týmto telesom absolvovala stovky koncertov na mnohých medzinárodných súťažiach a festivaloch na Slovensku a v zahraničí (Soul, Pchjongjang, Tours, Middlesbrough,

Mar del Plata, Jeruzalem, Mexico City, Barcelona, Maribor, Bergen, Isla de Margarita, Sardínia, Petrohrad, Šanghaj, Assisi a i.). Ako zbormajsterka pravidelne spoluúčinkuje na podujatiach významných slovenských hudobných festivalov (Bratislavské hudobné slávnosti, Zámocké hry zvolenské, Melos-Étos, Musica Sacra v Nitre, Banskobystrické hudobné dni, Music Festival Piešťany). Spolupracovala s významnými slovenskými a zahraničnými orchestrálnymi telesami (Komorná opera Bratislava, Štátny komorný orchester Žilina, Štátna opera v Banskej Bystrici, Cappella Istropolitana, Symfonický orchester Slovenského rozhlasu, Solamente naturali, Slovenský komorný orchester, Virtuosi di Praga, Jihočeská komorní filharmonie, Plzenská filharmonia, Filharmonia Bohuslava Martinů Zlín, Junge Philharmonie Wien, Franz Lehár Orchestra) pri uvádzaní vokálno-inštrumentálnych diel a opier pod taktovkou dirigentov Ondreja Lenárda, Róberta Stankovského, Mariána Vacha, Igora Bullu, Adriana Kokoša, Maria Košika, Zdeňka Macháčka, Martina Leginusa, Ewalda Danela, Oldřicha Vlčka, Jaroslava Kyzlinka, Jaromíra Krygela, Kirka Trevora, Allana Wilsona, Dalie Atlas, Flavia Colussa, Didiera Talpaina, Waltera Attanasiho, Leoša Svárovského, Tomáša Braunera, so sólistami Katiou Ricciarelli, Ľubicou Vargicovou, Teréziou Kružliakovou, Miroslavom a Petrom Dvorskými, Adrianou Kučerovou, Adrianou Kohútkovou, Evou Hornyákovou, Jánom Gallom, Martou Beňákovou, Janou Kurucovou, Slávkou Zámečnikovou, Ľudovítom Ludhom, Tomášom Juhásom, Gustávom Beláčkom, Petrom Mikulášom, Martinom Malachovským, Pavlom Bršlíkom, Otokarom Kleinom, Martinom Gyimesim a ďalšími. Naštudovala a nahrála zbory do muzikálov, pravidelne spolupracuje pri nahrávkach zborov do filmov pre slovenské a zahraničné spoločnosti. V ostatnom období sa začala venovať aj dirigovaniu komorných inštrumentálnych zoskupení, s ktorými uviedla a nahrála diela Juraja Zrunka, Césara Francka, Wolfganga Amadea Mozarta, Josepha Haydna, Giyu Kančeliho, Normana Luboffa a Mariána Kittnera.

Monika Štreitová

© Perseu Mandillo

Monika Štreitová je česká flautistka, profesorka hry na priečnej flaute a docentka na Univerzite v Évore (Portugalsko), kde je súčasne dekanou hudobnej fakulty.

Je dcérou dokumentárneho fotografa Jindřicha Štreita a Agnes Štreitovej, ktorá ju už ako štvorročnú učila hrať na husliach a zobcovej flaute. Priečnu flautu študovala u Lubomíra Kantora v Olomouci, pokračovala u Jiřího Bystroňa na Janáčkovom konzervatóriu v Ostrave. VŠMU v Bratislave absolvovala u Miloša Jurkoviča, kde získala titul PhD. Už na začiatku svojich štúdií spolupracovala s jazzovými hudobníkmi (Jiří Stivín, Jana Koubková) a interpretmi klasickej hudby. Okrem interpretácie barokovej a klasickej hudby rozvíjala svoj silný vzťah k súčasnej vážnej hudbe a stala sa jej oddanou interpretkou. Spolupracovala s významnými skladateľmi, ako napríklad J. Y. Bosseur, R. Berger, V. Bokes, D. MacMouline, B. Schaeffer, J. Guillou, P. Leroux, Ch. Bochmann, J. P. Oliveira, I. Soveral, Á. Salazar, L. Matoušek a M. Rataj. Podnietila vznik desiatok nových skladieb a do konca roku 2021 interpretovala vyše 200 skladieb pre sólovú flautu či diela pre flautu a komorný súbor v svetovej premiére a nahrala 23 CD. Premiérovala tiež skladbu *Ticho* od Mojmíra Hanáka so Slovenskou filharmóniou, ktorú jej skladateľ venoval.

Monika Štreitová získala najvyššie ocenenie hudobnej kritiky na rozhlasovej stanici Vltava (5 husľových kľúčov) za CD *Luminiscence* (2007), CD *Ibéria* (2013), CD *Machina Lírica* (2014) a CD *Sérenade aux Étoiles* (2021). Jej umenie je oceňované mnohými zahraničnými recenzentmi a kritikmi.

Monika Štreitová bola zakladajúcou členkou niekoľkých komorných súborov, spolupracovala s mnohými dirigentmi

a orchestrami, účinkovala na významných festivaloch ako napríklad City of London Festival, Varšavská jeseň, Festival de Música do Séc. XX e XIX v Guggenheimovom múzeu (Bilbao), Elektronischer Frühling (Wien), Bratislavské hudobné slávnosti, Melos-Étos, Musica Iudaica Praha, Expozice nové hudby (Brno), Forfest (Kroměříž), Ostravské dny nové hudby, Musik für Ravensbrück, Dni Muzyki Kompozytorów Krakowskich, Música Viva (Porto, Lisabon) a uskutočnila recitály v Tokyu, Paríži, Madride, Berlíne, Valencii, Frankfurte, Santiagu de Compostela, São Paulo, Riu de Janeiro, Abu Dhabi a Dubaji. 25 rokov tiež spolupracuje s organistom Marekom Vráblom, s ktorým nahrála CD *Brána naděje*.

Monika Štreitová ako štipendistka prestížnej Nadácie pre vedu a technológiu v Lisabone realizovala výskumný projekt, v rámci ktorého usporiadala rad workshopov a prednášok (New York University v Abu Dhabi, Universidade de Rio de Janeiro a São Paulo, AMU Praha, VŠMU Bratislava, Escola Superior de Música de Lisboa, Medzinárodné kurzy Vatellina Festival v Taliansku) a publikovala vedecké články zamerané na interpretáciu súčasnej hudby. Vydala publikáciu v pražskom nakladateľstve Toga s názvom *Vplyv súčasných flautových techník na kvalitu tónu*.

Umelkyňa nahrávala pre BBC, BRB Berlín, ORF2 Wien a pravidelne spolupracuje s Českou televíziou, Českým a Slovenským rozhlasom, s Portugalskou televíziou a Portugalským rozhlasom.

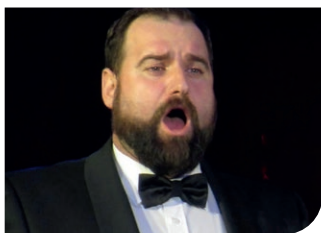
Marianna Prievozníková Geleneky

Marianna Prievozníková Geleneky je absolventkou Konzervatória a Pedagogickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave. V roku 2014 ukončila štúdium

v odbore Operetná špecializácia na Konzervatóriu v Bratislave. V interpretačnom umení sa zdokonaľovala na speváckych kurzoch Gabriely Beňackovej, Ireny Sylya, Petra Dvorského, Zlatice Livorovej, Dagmar Šaškovej a Simony Houda Šaturovej. Od roku 2013 je členkou Slovenského filharmonického zboru. Venuje sa koncertnej literatúre rôznych štýlových období. Ako sólistka spolupracovala s orchestrom Slovenskej filharmónie, Slovenského rozhlasu, Slovenským komorným orchestrom, Štátnou filharmóniou Košice, Metropolitným orchestrom Bratislava, s ktorým nahrala svoje debutové CD. V roku 2019 sólovo participovala na vianočnom CD spolu s orchestrom Slovenského rozhlasu s názvom *Symfonické Vianoce Lubice Čekovskej*. V roku 2021 nahrala koncertnú áriu pre soprán a obligátny kontrabas so sprievodom orchestra od J. M. Spergera: *Non t'avvilir... Al furor d'avversa sorte*, ktorá sa objavila na CD s hudbou klasicistických autorov pôsobiacich v Bratislave.

Roman Krško

Roman Krško je rodákom zo Štúrova, kde absolvoval základné umelecké vzdelanie v odbore husle a neskôr v Nových Zámkoch aj spev. Po prijatí na Konzervatórium v Bratislave dostal príležitosť spievať na výchovných koncertoch, s ktorými sa predstavil v Maďarsku, Rumunsku a v Českej republike. V roku 2016 ukončil štúdium na Vysokej škole múzických umení v Bratislave. Už počas štúdia na konzervatóriu začal pôsobiť v zbore SND, kde sa predstavil aj v menších úlohách, napríklad v opere *Boris Godunov*, *Manon Lescaut* a ďalších.

Neskôr v SND stvárnil väčšie operné roly v operách *Barbier zo Sevilly* (Ambrogio), *Carmen* (Dancairo), *Triptych* (Talpa a Marco) a *Il signor Bruschino* (otec Bruschino). V Štátnej

opere v Budapešti spieval v opere *Madama Butterfly*, v Szegede v opere *Maria Theresia*. Na pôde Štátnej opery v Banskej Bystrici stvárnil postavy v operách *La Gioconda* (Barnaba), *Predaná nevesta* (Mícha), *Andrea Chénier* (Dumas, Mathieu), *Čardášová princezná* (Feri Kerekeš) či *Carmen* (Escamillo). Vo Švajčiarsku sa predstavil na opernom festivale Rheinsberg, spolupracoval tiež so Severočeským divadlom v Ústí nad Labem a s Divadlom Nová scéna v Bratislave. V projekte operného štúdia VŠMU v Bratislave účinkoval v opere *Slzy nože* od Bohuslava Martinů. Pravidelne koncertuje v Slovenskom rozhlase.

Je spoluzakladateľom zoskupenia Ovsepianovci, ktoré dostalo názov podľa pedagóga a tenoristu Gurgena Ovsepiana. Roman Krško spieval s mnohými veľkými opernými spevákmi na festivaloch v Hong-Kongu, na Cypre, v Albánsku, Švajčiarsku či v Nemecku. Jeho veľkým úspechom bola príležitosť zaspievať si sólovo tak s pôvodným, ako aj s novým zoskupením Alexandrovcov. Pôsobil ako pedagóg zboru SND, ale aj ako pedagóg na štátnom Konzervatóriu v Bratislave.

Nasledujúci program

ŠTVRTOK 25. 9.

19.30 Koncertná sieň SF
Slovenská filharmónia

Emmanuel Villaume, dirigent
Vincent Dubois, organ

Francis Poulenc

Koncert pre organ, sláčikový orchester a tympany g mol,
op. 36

Gustav Mahler
Symfónia č. 7

Ars musica

KAŽDÝ
PRACOVNÝ DEŇ
10.00

Exkluzívne koncerty zo sveta

PONDELOK
19.00

Veľké hudobné diela

ŠTVRTOK
20.30

Koncertné Rádio Devín

PIATOK
19.00

Operné Rádio Devín

SOBOTA
19.00

: RÁDIO DEVÍN

Hrdý partner Slovenskej filharmónie

Partneri a mediálni partneri

PREDAJ VSTUPENIEK

v pokladnici Slovenskej filharmónie/budova Reduty

pondelok – piatok 12.00 – 18.00
a hodinu pred každým koncertom

telefón: +421 2 20 475 293 | **e-mail:** vstupenky.bhs@filharmonia.sk
predaj vstupeniek on-line: www.filharmonia.sk

Zmena programu a účinkujúcich vyhradená

Autorka výtvarného diela na obálke: akad. maliarka Ivica Krošláková

Vydala: Slovenská filharmónia

Zostavil: Kristína Gotthardtová, Juraj Bubnáš a Manažment BHS
Slovenská filharmónia je štátna príspevková organizácia MK SR.

